

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/317/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211203407
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211203407.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a. s., Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou, Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporcovi U. B., nar. X.XX.XXXX, bytom B., W. XXX, v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou V. D., tajomníčkou Okresného súdu Dunajská Streda, o zaplatenie 454,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 13. marca 2012 č. k. 9C/54/2011-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a tým, že odporca bol povinný vrátiť navrhovateľovi len finančné prostriedky, ktoré mu navrhovateľ poskytol, bez pokút, sankcií a poplatkov, nakoľko účastníci si ich v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 31.5.2007 č. 42651626539001 nedohodli. Vychádzal z toho, že odporcovi navrhovateľ poskytol spotrebiteľský úver vo výške 794,06 eur a odporca navrhovateľovi vrátil 954,96 eur, t. j. navyše 160,90 eur. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a plnou neúspešnosťou navrhovateľa v konaní.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil nesprávnym skutkovým a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Odvolateľ argumentoval tým, že v posudzovanej úverovej zmluve si jej účastníci dohodli úrok, sankcie a poplatky, nakoľko jej súčasťou boli Všeobecné úverové podmienky, z ktorých sankcie vyplývajú, poprípade odkaz na sadzobník poplatkov. Podľa navrhovateľa je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný, nakoľko súd prvého stupňa sa nezaoberal so všetkými skutočnosťami týkajúcimi sa jeho nároku a nedostatočne odôvodnil svoje závery uvedené v odôvodnení rozsudku. Rozsudok tak trpí vadami, ktoré nie je možné odstrániť v odvolacom konaní.

Odporca odvolací návrh nepodal a k odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 v spojení a § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru o dôvodnosti odvolania navrhovateľa a rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Predmetom konania je zaplatenie 454,14 eur s príslušenstvom.

Navrhovateľ vo svojom návrhu, doručenom súdu 7.3.2011, si uplatnil právo na zaplatenie 454,14 eur s 9% úrokom z omeškania od 1.10.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh v nároku identifikoval 1.6.2011 tak, že pozostáva z istiny 300,54 eur, ktorú tvoria dlžné mesačné splátky úveru, vrátane úrokov a poplatkov za poistenie úveru po lehote splatnosti ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy splatných od januára 2009 do júla 2009 (časť za január 2009 vo výške 3,18 eur + 6 x 49,56 eur), z istiny 153,49 eur, ktorú tvoria neuhradené úverové istiny splatné ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy od augusta 2009 do zaplatenia a istina 49,67 eur, ktorú tvoria zmluvné pokuty za omeškание so splácaním úveru za obdobie od februára 2009 do júna 2009 (5 x 3,96 eur = 19,80 eur) spolu s poplatkom za vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 29,87 eur.

Svoj nárok odôvodnil tým, že 31.5.2007 uzavrel s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 261753843863978, na základe ktorej poskytol odporcovi spotrebiteľský úver na nákup tovaru vo výške 794,06 eur (23 922 Sk), ktorý mal odporca zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 49,56 eur (1 493 Sk) počnúc 15.6.2007. Splatnosť prvej splátky bola posunutá na 15.7.2007 a úver mal byť uhradený 15.6.2009 v celkovej výške 1 189,44 eur. Každú splátku 49,56 eur tvorí istina, t. j. príslušnú časť poskytnutého spotrebiteľského úveru, úrok a poplatok za poistenie úveru. Odporca zaplatil 905,40 eur do odstúpenia od úverovej zmluvy a po odstúpení od úverovej zmluvy 49,56 eur, spolu 954,96 eur. Vzhľadom k tomu, že 10.8.2009 odstúpil od úverovej zmluvy, 30.9.2009 sa stal splatným celý dlh.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na konštatovaní naplnenia práve citovaného hmotnoprávneho ustanovenia. Vychádzal pritom z toho, že účastníci konania si v posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere nedohodli žiadne pokuty, sankcie a žiadne poplatky. Svoj myšlienkový postup však bližšie neodôvodnil. Neodôvodnil minimálne, prečo nepovažoval Všeobecné podmienky CETELEM SLOVENSKO, a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré mali nadobudnúť účinnosť 15.1.2006, nachádzajúce sa na druhej strane posudzovanej zmluvy, jej súčasťou, keď napr. práve zmluvná pokuta bola súčasťou ods. V. - 3. a poistenie vo výške 2,99% s odkazom na časť D) Poistenie klienta sa nachádza na prvej strane posudzovanej zmluvy. Správnosť záverov súdu prvého stupňa preto nie je možné odvolacím súdom posúdiť a kontrola ich správnosti nie je možná ani účastníkmi konania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A), Komisie (napr. Stanovisko vo veci E. R. T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej novej interpretácii nevyplývajú a

napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov a teda sa mu ním odníma možnosť konať pred súdom.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03 - 30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred súdom prvého stupňa v prejednávanej veci. Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tom, že účastníci konania si nedohodli žiadne pokuty, sankcie a žiadne poplatky. Absolútne nezdôvodnil však svoje rozhodnutie v tom, ako sa vysporiadal s tvrdením navrhovateľa o tom, že súčasťou zmluvy sú aj dojednania o úrokoch a poplatkoch a aj o zmluvnej pokute z hľadiska, či aj zmluvnú pokutu považoval poplatkom alebo samostatným právnym inštitútom. Jeho závery nevyplývajú ani z vykonaného dokazovania, nakoľko skutkové zistenia, ktoré by mali byť výsledkom dokazovania, ani v odôvodnení svojho rozhodnutia neuvádza. Jeho záver o zmluvnej nedohode účastníkov o úrokoch, zmluvnej pokute a poplatkoch nie je možné z obsahu jeho rozhodnutia zistiť, ani keď odôvodnenie rozhodnutia obsahuje citáciu viacerých ustanovení, § 3 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nar. č. 586/2008 Z. z., ust. § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 1 ods. 1, § 2, § 3 ods. 1 a § 4 ods. 4 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre tento nedostatok dôvodov je konanie pred súdom prvého stupňa postihnuté vadou majúcou za následok zrušenie jeho rozhodnutia (pre nedostatok dôvodov).

Odvolací súd nemal inú možnosť len rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť z dôvodu odňatia súdom prvého stupňa účastníkom možnosti konať pred súdom a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

Po vrátení veci súd prvého stupňa vo veci opätovne spravodlivo rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodní a rozhodne v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.